

Hr. Peter Skaarup har også tidligere nævnt ordet »skoler«. Jeg synes altså, det ville være meget forkert, at den lovgivende forsamling blandede sig i skolestrukturen i den enkelte kommune og i, hvor der skal placeres biblioteksfilialer. Jeg er faktisk lidt utryg ved, at det skulle foregå her fra København, for jeg er sikker på, man hver især meget bedre kan administrere det i de enkelte kommuner.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg er da enig med fru Pernille Blach Hansen i, at Folketinget ikke kan begynde at bestemme, at der lige præcis skal ligge en lille skole i netop det præcise område. Men det, Folketinget kan gøre, og det vi vil med det forslag til vedtagelse, er at sige til kommunerne, at det er en forkert tendens, at de for at finde ekstra penge på deres budgetter – og de er jo pressede hvert eneste år – nedlægger den ene lille skole efter den anden.

Et konkret problem, som landdistrikterne opererer med, er netop, at de små skoler bliver nedlagt. Det kan godt være, fru Pernille Blach Hansen ryster på hovedet, men det er rent faktisk tilfældet. Vi kan i forbindelse med vores folketingsarbejde løbende se, hvordan man nedlægger skoler rundt omkring, og desperate borgere henvender sig til folketingsmedlemmerne og siger: Kan I ikke gøre noget ved det, for nu har vores børn altså fået 3-4 km længere til skole? Det er konkrete problemer, og her kan Folketinget godt give nogle signaler. Vi kan ikke bestemme, at præcis her skal der ligge en skole, men vi kan give nogle signaler til kommunerne om, at det er vigtigt, de også i fremtiden oprettholder de små skoler.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Folketinget har de sidste år på baggrund af regeringens redegørelse drøftet, hvorledes udviklingen i det ganske land foregår med hensyn til økonomiske, beskæftigelsesmæssige og befolkningsmæssige forhold.

Disse redegørelser har vist, at der sker en vis skævvridning af landet. Det opsving, landet som helhed har opnået, slår igennem i de større byområder, primært i Midtdanmark og i hovedstadsområdet, og yderdistrikterne får altså ikke

så meget glæde af det. Opsvinget har ikke afhjulpet yderområdernes problemer.

SF ønsker et helt Danmark med lige muligheder for at skabe udvikling. SF har tidligere påtalt, at det måske var på tide at se på den kommunale udligning og de generelle tilskudsordninger.

Det er et meget kompliceret område og svært gennemskueligt, men vi mener fortsat, at det vil være en god idé at gennemgå dem. Som det er nu, er alle tilsyneladende utilfredse med dem, vi har. Men SF mener ikke, skævvridningen kan klares via udligningsordninger. Der skal en aktiv regionspolitik til og en ansvarsplacering af den regionale udvikling.

Det er et stort problem, at ingen har ansvaret for regionsudviklingen. For eksempel når der nedlægges kaserner, hvem er så ansvarlig for konsekvenserne? Er det Forsvarsministeriet, Arbejdsministeriet eller Indenrigsministeriet?

Når der oprettes kulturinstitutioner, undervisningssteder og andre offentlige institutioner, hvem har så det overordnede ansvar for beliggenheden set ud fra en helhedsudvikling i Danmark? Det er der ingen der har i dag.

SF foreslår, at der bliver et ansvarsområde, der helt klart skal ligge ét sted, f.eks. i Indenrigsministeriet. Det vil medføre, at regionale konsekvenser skal vurderes ved ethvert lovforslag i lighed med miljø- og EU-konsekvenser.

SF har fremsat et forslag til oprettelse af et centralt tilsynsnævn for amter og kommuner. Men uden at komme ind på indholdet i dette forslag, så har SF netop foreslået, at et sådant nævn skal placeres uden for hovedstadsregionen. Det skal ses som et tiltag til at sprede de offentlige institutioner. I disse IT-tider burde det ikke være et problem.

Ud over at styrke en aktiv regionspolitik ved at medinddrage den i lovgivningen er det nødvendigt med særlig specifik støtte, her tænkes på ekstra hjælp til særlig vanskeligt stillede kommuner, samt at åbne op for mulighederne for kommunalt samarbejde, både ved at give mulighed for at udføre arbejde for hinanden og ved at oprette fælles projekter.

SF mener som sagt, at Danmark skal være et helt Danmark med lige muligheder for udvikling, og lige muligheder betyder faktisk, at der indimellem kan handles forskelligt.

Efter SF's opfattelse er Dansk Folkeparti med denne forespørgsel lige lovlig tidligt ude. Vi synes, at Dansk Folkeparti foregriber begivenhedernes gang. Vi finder reelt, at denne forespørg-